

QVÆSTIO MEDICA

QVODLIBETARIIS DISPUTATIONIBVS MANE

DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM. DIE IOVIS XXIV.

NOVEMBRIS, M. PETRO SEGVIN MEDICO ET PROFESSORE REGIO MODERATORE PRVDENTISSIMO.

An fetus ex superfetatione vitalis?

634.

OMINIS procreatio diuinum munus atque in animali caduco & mortali immortale, parentis vtriusque semine & materno sanguine tanquam necessariis principiis reipla distinctis in idem tamen conspiciantibus absoluitur, quæ quoties amica maris & femine societate in vteri *ἀγῆς συνάπταις* capacitate à naturæ lege concurrunt, fetus vno congressu ferè vnicus non rarò gemellus progignitur: at redintegrato veneris prælio nouaque in vterum seminis effusione, noua priori accedit conceptio, indeque multiplex nascetur foboles, cuius vt concipiendi, sic pariendi tempus varium iustumque esse possit. Habet autem in generatione semen efficientis, sanguis matris patientis, vtrumque excrementi, sed vitilis ac benigni ab vniuerso corpore decidui rationem. Hinc conspicua parentum in liberis similitudo: hinc morbi translata in prolem visceris alicuius imbecillitate hæreditarij emergunt: gaudeant ergo bene nati.

ASCITVRI fetus materia sanguis est maternus, quem mulier mare frigidior & imbecillior crudior & maiore quàm sibi sit ex vsu copii colligit & acervat: quare singulis ille mensibus, non eadem tamen in omnibus lunæ quadrà, à pubertate ad primam circiter senectutem, postquam affluxu contenti venas & carnes ad nauseam explevit, agitatur, cuiusque portio solà quantitate excrementicia in vterum, quem fecundat, naturæ sui diligentis insultu refunditur indeque magno sanitatis commodo non vniuersimodum, sed iuuenibus biliosus, vetulis melancholicus & decolor periodicè vacuatur. Suppressus aut refluus graues in vtero vel ab vtero morbos parit nisi ad fetus procreationem vel nutritionem transferatur, ex eo siquidem viscerum parenchymata & reliquæ partes carnosæ coagmentantur, spermaticæ sanguineis frigidiores incrementum capiunt, fetus ipse tam in vtero quam extra vterum velut suauissimo nectare alitur & increfcit.

EMEN tam virile quam muliebri efficiendi vi præditum, solis in testibus partium principum nobilissimis elaboratur, veramque formam recipit: vt iecori vis inest *ἀμαρτυρία*, mammae *γαλατοποιτική*, sic testibus *σπέρματοποιητική*, quorum proprium excrementum semen est, in viris quidè vberius & fecundius, in foeminis parcius & imbecillius, in adolescentibus paucum, in senibus aqueum: senum ergo & adolescentium connubia, ex quibus, vel nulli vel euirati breuique statura fetus generantur, merito prohibèda. Omni propè animalium generi *σπέρματι* ad ætates sua cuique præscripta sunt, homini verò & *σπέρματι* *παιδογονία* plerique, omnibus temporibus coeundi facultas concessa est, licet alia aliis ad procreationem tempestiuora sint, aulinea siquidem tempestates ad hoc opus ineptæ, aquiloniæ contra, hybernium tempus *παλοῦτος* venterque magis opportunum maribus, æstiuum mulieribus, verum vtrique competit & superfetationi aptissimum.

X ANIMALIBVS sola, quæ marem admittunt grauida, superfetant, si multipara extiterint, quæ singula pariunt vt *μυοχά* atq; his maiora, nunquā *ἐπιωσέως* mira est naturæ in quibusdam brevis potissimum staturæ fecunditas, quam in pariendi frequentia numerofo partu & assidua superfetatione ostentant *δαύπνις*, qui & singulis penè mensibus pariunt & cumpeperere etiam superfetant. An quia isthac noxia non essent, & essent aliis præda futura? Mulier prægnans & foeta soepe nouum semen nouo congressu suscipit susceptumque interdum concipit: At conceptum raro perficit & ad iustum partitudinis tempus gestat, foetumque (cuius partes omnes simul conformantur) absolutum in lucem edit. *Ἐπιωσέως* vt alteri nouæ conceptioni multa obstant & aduersantur, vteri contractio, densitas, strangulatus, inuersio, sanguinis penuria, muci alitève superuacanei humoris circa locos muliebres collectio: certe obæiores iusto vel graciliores, omnino non concipiunt, ne dum superconcipiunt.

T specie & ætate florens mulier, *ἡ σπέρματι ὁρῶσα*, laudabilem principum partium, atque vteri intemperie & complexione dispositionem sortita, coniugemque ætate integrâ & robore pollentem, ipsius amore flagrantem nacta, si postquam conceperit, iterum in viri amplexu venerit, eiusque societate gaudeat & perfruatur quidni retero vteri orificio quantumvis arctè, post primum conceptum conueniente denuo iterum iterumque concipiet, ac superfetabit? cum satis in matre sanguinis ad plures fetus alendos superfit, quo sine chylosi & sine nouâ hæmarosi nutriuntur: Grauidis non semper exactè conuiuet vterus, ex cuius internâ capacitate menses ad quadraginta dies & vltra conuenienter feruntur: neq; verò summa naturæ prouidentia cotyledonum omnium quasi vinculis fetus altero sinu gestatus, vtero coheret & alligatur. Quinetiam vterus ipse post conceptionem certis temporum intervallis ostreorum & mitulorum instar referatur atq; dehiscit, quò excrementiciis humoribus in ipso colligi solitis pareat exitus, & nouum quærat pabulum virile semen, quo non secus ac ventriculus cupediis delectatur. Equidem si multum temporis inter duos conceptus intercesserit, aut mola, nunquam sine virili semine, concipietur, aut posterior conceptus corrumpetur priorique interdum erit interitus causa; at si paululum, vterque fetus perficitur & perferetur: hinc *κύνεα* & *καρπύημα ὁρῶν*: Exemplo illustri sunt Hercules & Iphiclus.

Ergo fetus ex superfetatione vitalis.

81

F.P.P.
BIBLIOTHEQUE

Propugnabat PETRVS SAVARRE Carnotensis, Anno R. S. H. M. DC. XXII.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI.

M. Petrus Beauvains.

M. Ioannes Texier.

M. Robertus Tulouë. M. R.

M. Michael Bommer.

M. Antonius le Rat.

M. Dionysius le Soubs.

M. Ioannes des Gorris M. R.

M. Renatus Chartier. M. R.

M. Andreas du Chemin.

